

Πειραιϊκόν Ημερολόγιον

Ιωάννης Ν. Καλοστύπης

Θεμιστοκλής [απόσπασμα από πρ. Ε']

Πειραιϊκόν Ημερολόγιον (Α. Καμπάνης), Πειραιάς (1900), σ. 97-98

ΕΚ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΚΑΛΟΣΤΥΠΗ «ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ»

Ὁ κράτιστος τῶν παρ' ἡμῖν δραματικῶν συγγραφέων κ. Ἰωάν. Ν. Καλοστύπης ἀπαντῶν λίαν εὐγενῶς εἰς τὴν ἡμετέραν παράκλησιν ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸν ἐξοχὸν ἀληθῶς μονόλογον τῆς νέας αὐτοῦ τραγωδίας «Θεμιστοκλῆς», ὅστις ἀμιλλᾶται κατὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ τὴν δύναμιν πρὸς τοὺς μονολόγους τῶν τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος ὑψηλῶν τραγωδῶν. Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα παρόντες εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἀπόσπασμα τοιοῦτον ἐξόχου ἔργου, τιμῶντος τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν φιλολογίαν.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΠΡΑΞΕΩΣ

(Ὁ Θεμιστοκλῆς διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀπορῶν τί νὰ πράξῃ κατέφυγεν εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ὅπερ τῷ ἔδωκε χρησμὸν σκολιόν, ὃν παρερμηνεύσας κατέφυγε πρὸς

τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν. Διὰ νέου χρησμοῦ κατανοήσας τὴν πλάνην αὐτοῦ ἀποφασίζει νάποθάνῃ αὐτόχειρ).

Πράξις Ε΄. — Σκηνὴ Η΄.

Θεμιστοκλῆς Μόνος

(Ὁ Θεμιστοκλῆς περίλυπος ἕως θανάτου).

Κλαῦσον καρδιά, κλαῦσον μέχρις αἵματος.
 Ὀλόλυξον ψυχὴ μου, τὸν ὀλολυγμὸν
 τοῦ Αἴαντος, τὸν θρῆνον τοῦ Οἰδίποδος !
 Διττῶς κακοῦργος καὶ διττῶς ἀνόσιος
 ἐδείχθη ἄκων. Ἄπατρις καὶ ἀσεβής.
 Ναί, ἄκων· ἀλλ' ἡ πλάνη μὴ τὸ ἔγκλημα
 ἐξιλεοῖ ; Τὸ αἶσχος μένει. Ὑβριστῆς
 πρὸς τὴν πατρίδα. Ὑβριστῆς πρὸς τοὺς θεούς.
 Τετέλεσθαι ! Ὑπῆρξεν ὁ Θεμιστοκλῆς....
 Μίαν στιγμὴν ἐκλάμψας, ὡς μετέωρον
 λαμπρὸν, ἐσβέσθη ἀΐφνης εἰς τὰ κύματα
 τῆς λήθης, τὰ ὅποια ὀν ἀπέδωσαν
 ποτὲ ὀπίσω, ὅ,τι ἂν κατέπιον.
 Φρικώδης εἰμαρμένη μὲ περικυκλοῖ
 καὶ πανταχόθεν διωγμὸς καὶ θάνατος,
 καὶ πένθος, καὶ κατάρρα ἐπαιγίζουσιν.
 Ἐκεῖθεν ἡ πατρίς μου βάλλει ἀπηνῶς
 τὸν κεραυνὸν τῶν νόμων ἐναντίον μου.
 Ἐντεῦθεν μὲ φονεύει ἡ ἀνηλεὴς
 τῆς συνειδήσεώς μου ἐρινύς, οὐδὲ
 στιγμὴν γαλήνης συγχωροῦσα, καὶ ἰδοὺ
 τὴν κύλικα τοῦ πόνου τὴν ὑπερχειλῆ
 πληροῖ ὑπὲρ στεφάνην, θεία βούλησις·